

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 241-1914)

Originalt emne

Fattigvæsen

Optagelseshjem

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 16. april 1914](#)
- 2) [Byrådsmødet den 20. august 1914](#)
- 3) [Byrådsmødet den 20. august 1914](#)
- 4) [Byrådsmødet den 27. august 1914](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 16. april 1914 - side 14

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 241-1914)

Andragendefra R. P. Laursen om Myndighedsbevilling.

Udvalget kunde ikke anbefale Andragendet.

Udvalgets Indstilling vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 20. august 1914 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 241-1914)

Indstilling fra Fattigudvalget om Indretning af et Optagelseshjem for Børn i de Buxlundske

Enkeboliger paa Graven. - (Fortsættelse af Forhandling for aabne Døre. Se A Side 141).

Carl Laursen fremhævede, at Sundhedskommissionens Samtykke var en Borgen for, at Forslaget var godt. Grunden til, at Taleren havde ønsket Resten af Forhandlingen foretaget for lukkede Døre, var, at Udvalget gerne vilde meddele, at det havde tænkt sig Ejendommens Grund udvidet ved at købe ca. Halvdelen af den 1600 kv Alen store tilstødende Have. Ejerindens Sagfører havde meddelt, at Arealet kunne faas for 12 Kr. pr. kv Alen. Dog havde Udvalget ment at vente noget endnu med at foreslaa Købet, men det vilde anse det for praktisk, om man fik et Tilbud, der var bindende for 2-3 Maaneder. Taleren var bange for, at man ikke kunde indrette Hjemmet paa Kasernen.

Jakob Jensen saa ingen Anledning til at give 12 Kr. pr. kv Alen for en Baggrund, naar Kommunen selv havde meget billigere Jord. Resultatet blev sikkert, at man vilde komme til at indrette Kasernen til Fattiggaard, i hvert Fald til Arbejdsanstalt. Dertil behøvede man imidlertid ikke det hele, og Officersbygningen laa saaledes, at den udmærket kunde indrettes til Optagelseshjem, uden at Børnene kunde faa Følelsen af at have noget med den øvrige Anstalt at gøre. Naturligvis vilde det koste noget at lave den om, men den skulde laves om, hvad den end skulde bruges til, og Jorden deroppe kostede langt fra 12 Kr. pr. kv Alen. Selv om Haven blev købt og tillagt Ejendommen i Graven, hvilket naturligvis vilde være en Forbedring, blev det dog et daarligt Optagelseshjem alligevel. Det vilde ej heller være rigtigt for de gamles Skyld, som boede i Forhuset, at bryde Plankeværket ned. At Planen var godkendt af Sundhedskommissionen, var vel nogen Betryggelse, men det maatte dog erindres, at Kommissionen havde haft Valget mellem at faa Børnene bort fra det gamle Optagelseshjem, og derfor var den vel gaaet med. Kælderen var gennemvaad og fuld af Svamp. Hvor meget det vilde koste at indrette Optagelseshjemmet i Kasernen, skulde Taleren ikke sige noget om, han vilde kun henstille til Udvalget at overveje Tanken. Kasernen kom Byen sikkert til at overtage, fordi der næppe nogen Sinde kom Infanteri mere her til Byen, og saa gjaldt det om at faa den benyttet.

Samuelson oplyste, at Sundhedskommissionen havde haft stor Betænkelighed ved at godkende Forslaget, og at den næppe havde gjort det endnu, hvis Bygningsinspektøren ikke indtrængende havde anmodet derom. Taleren havde i Dag set Bygningen og maatte sige, at den tiltalte ham ikke, og at han ikke godt kunde tænke sig den brugt til Optagelseshjem. Han henstillede til Udvalget at tage Sagen tilbage og undersøge, om Hjemmet ikke kunde indrettes paa Kasernen.

Kjeld Sørensen kunde ikke indse, at det meget omtalte Plankeværk var til nogen Nytte. Hvis Sundhedskommissionen havde set Optagelseshjemmet i Vesteralle, vilde den sikkert have forbudt det for længe siden. Det var en ren Skandale, som dette Hjem var og havde været de sidste 4-5 Aar. Man maatte have et ordentligt Optagelseshjem, man kunde ikke blive ved med et provisorisk. Naar der blev foretaget de foreslaaede Forandringer, vilde Hjemmet i Graven blive fuldt ud forsvarligt, navnlig naar man tog i Betragtning, hvorledes det nuværende Optagelseshjem var.

Jakob Jensen bemærkede, at det længe havde været Byraadets Ønske at faa et ordentligt Optagelseshjem, men at der havde været andre Opgaver, som havde maattet løses først. Hvis Hr. Kjeld Sørensen ikke havde været saa ny i Byraadet, maatte han vide, at man maatte lade del ene vente efter det andet, fordi Kommunen ikke evnede at overkomme alt paa engang. Hjemmet i Vesteralle havde heller ikke altid været saa simpelt, som det var nu, idet det selvfølgelig var blevet ringere med Aarene. At lægge et midlertidigt Optagelseshjem paa Kasernen vilde ikke komme paa tværs af noget. Selv om Optagelseshjemmet paa Graven fik Haven bag ved lagt til, vilde det aldrig kunne staa Maal med det Hjem, man vilde kunne indrette Officersbygningen til. Alt talte for at indrette denne Bygning til Optagelseshjem: Bebyggelsesforholdene, den fri Beliggenhed og Haven. Optagelseshjemmet paa Graven vilde altid komme til at ligge indelukket. Desuden var der kun 4 Alen fra Bygningen en Hestestald, hvorfra Stanken naturligvis vilde genere Hjemmet. Taleren henstillede atter til Udvalget at overveje Sagen paa ny. Gav man i 1000 Kr. ud paa Ejen dommen i Graven, blev Hjemmet permanent, hvad Taleren til det sidste vilde modsætte sig.

Samuelson maatte gøre opmærksom paa, at Hjemmet i Vesteralle kun var midlertidigt, og at det var blevet ringere med Aarene. Taleren henstillede til Byraadet at respektere Sundhedskommissionens Bestemmelser ligesom Byens Borgere, saaledes at Kommissionen kunde stille lige saa store Fordringer til Kommunen som til andre.

Mariane Thomsen troede ikke, det vilde være saa svært at blive enige, da Fattigudvalget gerne vilde have Optagelseshjemmet indrettet paa Kasernen, men kun ikke havde ment, at man kunde faa det der. Udvalget saa heller ikke gerne det gamle Alderdomsasyll indrette til Optagelseshjem, med mindre man kunde faa den tilstødende Have med. Skulde Hjemmet indrettes paa Kasernen, vilde Marketenderbygningen sikkert egne sig bedst, og ved den var der en udmærket Have Nord for Bygningen. Taleren tilraadede at lade Udvalget se lidt

nøjere paa Sagen til næste Torsdag.

Magnus Nielsen kunde i meget slutte sig til Hr. Jakob Jensens Anskuelse. Kunde Kasernen benyttes, var Officersbygningen som skabt til at indrettes til Optagelseshjem, og den vilde meget let og billigt kunne laves om dertil.

Formanden bemærkede, at der med Hensyn til Kasernens Benyttelse dog var den lille Vanskelighed, at der maatte forhandles med de Autoriteter, der stod i Spidsen for Underofficersskolen. Efter Talerens Mening burde man ikke lægge et Børnehjem inde i den gamle By.

Carl Laursen gjorde opmærksom paa, at det ikke var et Børnehjem, det drejede sig om, men et Optagelseshjem, hvor Børnene som Regel kun var i 8 - 14 Dage. Han tog Sagen tilbage.

Formanden oplyste, at man havde haft Værgeraadsbørn paa Optagelseshjemmet i Aarevis.

Kjeld Sørensen fandt ikke, at 10000 Kr. var saa meget at give for at faa et ordentligt Optagelseshjem, navnlig naar man erindrede, at det i Vesteralle i Lejeafgift og Reparationer kostede henved 1600 Kr. om Aaret.

Udsattes.

Uddrag fra byrådsmødet den 20. august 1914 - side 19

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 241-1914)

Indstilling fra Fattigudvalget om Indretning af et Optagelseshjem for Børn i de Buxlundske Enkeboliger paa Graven.

Carl Laursen udtalte, at Udvalget, efter at Lejemaalet for Optagelseshjemmet i Vesterallé var opsagt til 1. Oktober, havde søgt at finde en Ejendom, der egnede sig til Optagelseshjem. Man havde tænkt paa Skolen i Vestergade, men den var snart fuldt besat og kunde altsaa ikke anvendes. Endvidere havde man overvejet, om Marketenderbygningen paa Kasernen ikke kunde bruges, men Tanken herom havde man maattet opgive, fordi der endnu ikke var truffet en endelig Ordning med Staten om

Kasernen. Endelig havde man ogsaa set paa Skolen paa Christiansbjerg, men var hurtigt blevet klar over, at den ikke lod sig anvende. Man var da blevet staaende ved, at det tidligere Alderdomshjem ved de Buxlundske Enkeboliger paa Graven egnede sig bedst til at indrettes til Optagelseshjem, og man havde derfor anmodet Overlæge Riis om at se paa Ejendommen. Fra ham forelaa der ved Sagen Erklæring om, at Ejendommen nok kunde indrettes til det tilsigtede Hjem. Udvalget havde saa den 21. Juli sendt et Andragende til Byraadet om Bemyndigelse til at foretage de nødvendige Omforandringer.

men Borgmesteren havde ment det rigtigst, forinden Sagen kom for Byraadet, at der forelaa Tegninger og Overslag over, hvor meget Omforandringerne vilde koste. Da Udvalget ikke mente, at der var Anledning til at henvende sig til en Arkitekt, havde det anmodet Hr. Magnus Nielsen om Bistand med Fremskaffelse af Planer og Overslag. Disse forelaa nu, og efter dem var det Meningen at indrette Køkken og Spisekammer i Stueetagens nordøstlige Hjørne, at indlægge Vand, Gas, W. C. og elektrisk Lys og at oliemale alle Vægge i Værelser og Korridorer i 2 m Højde fra Gulvet, medens Resten limfarves. Antagelig vilde der kunne indrettes Plads til mellem 40-50 Børn. Udvalget havde ikke ment det nødvendigt at udbyde de forskellige Arbejder i Licitation, navnlig fordi det vilde trække Tiden ud, og der var derfor dels af Udvalget og dels af Hr. Magnus Nielsen fremskaffet Tilbud paa Arbejderne. Planen var blevet godkendt baade af Bygningskommissionen og Sundhedskommissionen. Sidstnævnte havde dog rettet en lille Henstilling, som Udvalget imidlertid ikke havde kunnet tiltræde. Udgiften vilde blive knap 11000 Kr., som Udvalget altsaa anmodede om at faa bevilget. Naturligvis kunde Udvalget kun beklage, at det under de nuværende Forhold skulde komme med Ønske om saa stor en Bevilling, men Foranstaltningen var aldeles nødvendig og uopsættelig, hvis man skulde kunde skaffe Plads til Børnene til Oktober Flyttedag. Spørgsmaalet om, hvor Pengene skulde komme fra, mente Udvalget det bedst at henvise til Budgetudvalget.

Jakob Jensen var imod Forslaget. Det var en smuk Enkebolig, der i sin Tid var blevet overdraget Fattigudvalget, men den var blevet skamskændet, da man byggede Huset inde i Gaarden. Haven var forsvundet, og der var altfor kort Afstand fra Forhuset til Plankeværket og atter fra det til den Bygning, der nu tænktes indrettet til Børnene. Paa Bygningens Sydside var der kun 2 ½ Alen til Plankeværket til Naboejendommen. Det bedste vilde være at rive den Bygning ned og anlægge Haven igen, saaledes at de gamle i Forhuset kunde komme til at bo pænt og hyggeligt. Det var let at se, at det var Bygningens Uhygge, der var Skyld i, at den stod tom. Kælderen lugtede som en Pesthule. At indrette Børnehjem et

saadant Sted vilde Taleren modarbejde af al Magt. Det var meget rigtigt, at Fattigudvalget var i Forlegenhed, og maaske kunde man derfor bruge Bygningen et halvt Aars Tid, saa Udvalget kunde faa Tid til at komme med et ordentligt Forslag. Saa vilde man heller ikke have Brug for 11000 Kr., da der saa kun skulde indrettes Køken og Spisestue. Et midlertidigt Optagelseshjem kunde iøvrigt baade billigere og bedre indrettes paa Kasernen. Taleren vilde da henstille til Udvalget at forlade Tanken om at indrette Optagelseshjem i Enkeboligen og i hvert Fald kun midlertidigt at indrette det der, til der kunde komme Forslag om et ordentligt Hjem.

Carl Laursen hævdede, at det ikke var Bygningens Uhygge, men derimod det, at det var fattigunderstøttede, der boede i Forhuset, som bevirkede, at det gamle Alderdomsasyll ikke kunde lejes ud. Kasernen havde Udvalget ikke ment, det kunde nytte at tænke paa, saa længe Forholdet om Erstatningen ikke var afgjort. Efter Talerens Mening vilde der kunne blive et meget godt Optagelseshjem paa Graven, naar de foreslaaede Forandringer blev vedtaget. Kælderen skulde kun bruges til Vadskehus.

Formanden kunde ikke tro, at der vilde være noget i Vejen for midlertidigt at benytte noget af Kasernen til Optagelseshjem.

Mikael Johansen fandt Hr. Jakob Jensens Forslag udmærket. Skulde Hjemmet paa Graven blive uheldigt, vilde det være urigtigt at ofre 10000 Kr. paa dets Indretning. Udvalget burde tage Sagen tilbage og overveje den paa ny i Løbet af 8 Dage.

Kjeld Sørensen mente, at det paatænkte Hjem paa Graven vilde blive et rent Paradis i Sammenligning med det nuværende Optagelseshjem i Vesteralle. Det af Hr. Jakob Jensen omtalte Plankeværk maatte bort, hvilket vilde hjælpe meget, og ligeledes vilde de foreslaaede Forandringer hjælpe en Del. Intet af det, Udvalget havde set paa, havde passet bedre, og man kunde næppe indrette et Optagelseshjem andet Steds for den Sum, man her kunde nøjes med. Man kunde ikke blive ved med at nøjes med et provisorisk Optagelseshjem, og det paatænkte i Graven kunde slaa til for nogen Tid. Der var kun 2 Maaneder til Flyttedag, saa man fik næppe noget Hjem indrettet, hvis man ikke fulgte Udvalgets Forslag. At indrette Hjemmet paa Kasernen vilde blive ret kostbart. Taleren havde intet imod at lade Udvalget se paa Sagen endnu engang, men man fik næppe noget brugeligt for ret meget mindre end foreslaaet.

Carl Laursen foreslog Sagen udsat til Behandling i det lukkede Møde. (Se B Side 85).

(J. Nr. 241-1914)

Indstilling af 26. Aug. d. A. fra Udvalget for Fattigvæsenet om Indretning af et midlertidigt Optagelseshjem for Børn i Marketenteribygningen paa Fodfolkskasernen.

Carl Laursen udtalte, at Fattigudvalget i Henhold til Forhandlingen i sidste Byraadsmøde havde overvejet, om Optagelseshjemmet kunde indrettes paa Kasernen, og at det var kommet til det samme Resultat som tidligere, nemlig at dette nok lod sig gøre. Naar man ikke straks var kommet med Forslag herom, skyldtes det, som meddelt i forrige Møde, at man ikke troede, man kunde disponere over noget af Kasernen, før Forholdet til Staten om denne var ordnet. Udvalgets Indstilling gik da ud paa, at der blev indrettet et midlertidigt Optagelseshjem i Marketenteribygningen, og at det fornødne Beløb, 3500 Kr., til forskellige Omforandringer blev bevilget. Beløbet fremkom efter et løst Overslag, da der ikke havde været Tid til at lade et bestemt Overslag udarbejde. Foruden denne Indstilling forelaa tillige den forrige om at indrette Hjemmet paa Graven, og Byraadet kunde nu vælge, hvilken det foretrak. Med Hensyn til de ydre Forhold var Marketenteribygningen vel nok at foretrække, men ellers vilde Hjemmet paa Graven sikkert nok blive det bedste.

Jakob Jensen var glad ved og vilde takke Udvalget for, at det var kommet bort fra Tanken om at indrette Optagelseshjemmet paa Graven. Dog vilde han understrege, at det Hjem, man nu tænkte paa at indrette i Marketenteribygningen, kun skulde være midlertidigt, hvilket jo ogsaa fremgik af den Sum, som Udvalget forlangte for at foretage de nødvendige Forandringer. Havde man ofret 10-20000 Kr. paa at indrette Hjemmet paa Graven, vilde det være blevet et permanent Hjem. Taleren anmodede Pressen om at understrege, at Hjemmet kun skulde være midlertidigt.

Harald Jensen ansaa det for naturligt, at det Børnehjem, man nu vilde indrette, kun blev midlertidigt. Som ældre Medlemmer af Raadet vilde erindre, var det Meningen at opføre en Arbejdsanstalt, hvor de arbejdsdygtige Fattiglemmer kunde komme til at bestille noget, saaledes at de hæderlige fattige ikke kom til at leve under Tag med de Folk, der kunde

siges en Del imod. Hensigten havde været at anvende den gamle Fattiggaard til en saadan mildere Stiftelse for de hæderlige gamle, og der havde da ogsaa været Tale om at tilbygge en Bygning til Børnehjem. Dette vilde uden Tvivl blive den heldigste Ordning, fordi Økonomi og Administration saa kunde foregaa i Forbindelse med Stiftelsen. Denne Tanke burde nødvendig opgives, derfor var Taleren glad ved, at det nu paatænkte Børnehjem kun var midlertidigt.

Møller havde lagt Mærke til, at de Herrer Jakob Jensen og Harald Jensen stærkt havde understreget, at Hjemmet kun skulde være midlertidigt, og vilde derfor gerne vide, hvad der skulde forstaas dermed; thi skulde det kun være for et halvt eller helt Aar, vilde 3500 Kr. dog vist være for meget at ofre. Skønt Taleren nok troede, der kunde indrettes et godt Optagelseshjem paa Graven, havde han intet imod Udvalgets Forslag, naar der med Udtrykket "midlertidigt" ikke mentes for kort Tid.

Carl Laursen skulde ikke udtale sig om, hvor længe det midlertidige Optagelseshjem skulde bruges, dog blev der næppe foreløbig indrettet et andet, skønt det var Udvalgets bestemte Mening, at Hjemmet kun skulde være midlertidigt.

Harald Jensen mente, at der ved "midlertidig" maatte forstaas, at Hjemmet skulde bruges, til man var klar over, hvorledes Fattiggaardsforholdene skulde ordnes. Det kunde imidlertid nok vare nogen Tid.

Mikael Johansen fandt det i og for sig rigtigt, at Hjemmet i Marketeribygningen blev midlertidigt, men mente, at det saa var altfor meget at bruge 3500 Kr. til dets Indretning. Skulde der anvendes saa meget, kunde man lige saa godt indrette Hjemmet paa Graven, hvor Indretningen endda maaske vilde blive billigere. Det maatte erindres, at det kun var et Optagelseshjem, hvor Børnene kun skulde være 14 Dage til 3 Uger, højst en Maaned. Derfor behøvede man ikke at træffe saa store Foranstaltninger, blandt andet ikke at der var Have til Hjemmet. Havde det drejet sig om et virkeligt Børnehjem, havde Sagen været en anden, men til Optagelseshjem kunde det gamle Alderdomsasyll paa Graven nok bruges. Taleren ønskede at vide, om dette ikke kunde indrettes endnu billigere end 3500 Kr.

Jakob Jensen hævdede, at det laa ganske udenfor det tilladelige at indrette Optagelseshjem i det gamle Alderdomsasyll paa Graven. Fra Bygningens Vinduer til Plankeværket var der kun 2 ½ Alen, og paa Bygningens anden Side var der kun 4 Alen til en Staldbygning med store aabentstaaende Vinduer ud mod Børnenes Soverum. Saadanne Forhold kunde man ikke byde de Børn, som Samfundet havde Pligt til at sørge

for. Sundhedskommissionen burde ligefrem forbyde, at vedkommende Bygning blev brugt til Beboelse. Det offentlige skulde fremfor nogen anden overholde Sundhedsvedtægten, men indrettede man Hjemmet i Bygningen paa Graven, gjorde man noget, der aldrig vilde blive tilladt en privat Mand. Skulde der blive Stemning i Byraadet for at indrette det gamle Alderdomsasyll paa Graven til Optagelseshjem, hvad Taleren dog ikke troede, maatte han forbeholde sig at klage til Justitsministeriet, idet han dog gad set, om de højeste Autoriteter vilde prøve paa at gaa saa langt under, hvad der var tilladeligt. Paa Graven kunde man næppe indrette Hjemmet for 3500 Kr. end sige billigere.

Mikael Johansen kunde ikke indse, at det skulde være saa usundt at have en Hestestald i Nærheden af sin Bolig. Paa Landet boede de fleste Mennesker nær ved Hestestalde, og Talerens eget Sovekammer var kun 15 Alen fra en Stald. Det var meget at bruge 3500 Kr. til Indretning af et Optagelseshjem, der kun skulde være midlertidigt. Skulde det benyttes i flere Aar, var det noget andet.

Samuelson troede, at det vilde blive vanskeligt at faa Lov til at benytte Ejendommen paa Graven til Bolig. Dersom Sundhedskommissionen havde faaet samme Lejlighed som ellers til at undersøge Forholdene, havde den ikke anbefalet Forslaget om at benytte det gamle Alderdomsasyll til Optagelseshjem. Det mest usunde ved Hestestalde var de mange Fluere, der kom fra dem. Kommunen kunde ikke være bekendt at oprette et Optagelseshjem umiddelbart ved en Stald. De 3500 Kr. vilde sikkert være givet godt ud, da Optagelseshjemmet paa Kasernen vilde faa en sund og god Beliggenhed. Naar man tog i Betragtning, at man gav 1000 Kr. i Leje for det nuværende Optagelseshjem, foruden at Reparationerne kostede betydeligt, kunde det ikke kaldes meget at bruge 3500 Kr. til at indrette det ny Optagelseshjem.

Carl Laursen troede ikke, man slap billigere, hvis Optagelseshjemmet skulde indrettes paa Graven, da der skulde ret store Forandringer til blandt andet flyttes mange Skillerum. Taleren vilde anbefale, at man nu holdt sig til Marketerterbygningen foreløbig. Et Par Aar vilde Midlertidigheden nok vare.

N. Joh. Laursen erindrede om, at Sundhedskommissionen havde udtalt sig for at lægge Hjemmet paa Graven, og fandt det derfor ikke videre heldigt af Hr. Samuelson nu at sige, at Sundhedskommissionen ikke vilde have anbefalet Andragendet, hvis den havde set sig rigtig for. I det hele taget var det næppe heldigt, at et enkelt Medlem af Kommissionen prøvede paa at ukende den samlede Kommission. Hvis man var i Overensstemmelse

med de militære Autoriteter, kunde Taleren anbefale, at Hjemmet blev indrettet i Marketeribygningen.

Samuelson mente, at Hr. N. Joh. Laursen kunde have sparet sig sit Udfald mod Taleren, hvis han erindrede eller i Referatet havde læst, hvad Taleren havde sagt i sidste Møde, idet Taleren da udtrykkelig havde gjort opmærksom paa, at Sundhedskommissionen havde været meget betænkelig og kun var gaaet med, fordi Bygningsinspektøren havde forlangt Sagen afgjort.

N. Joh. Laursen fandt dog, at man maatte henholde sig til Sundhedskommissionens Erklæring og ikke til Hr. Samuelsons Udtalelse. Taleren troede det vedblivende ikke heldigt, at et enkelt Kommissionsmedlem søgte at gøre Kommissionens Erklæring til intet.

Samuelson bemærkede, at det maatte blive Hr. N. Joh. Laursens egen Sag, hvad han fandt heldigt.

Jakob Jensen syntes, at Hr. N. Joh. Laursens Udtalelse gik ud paa, at han fandt Sundhedskommissionens Stilling saa svag som vel mulig.

Formanden troede ikke, der vilde komme Vanskeligheder fra Militæret, men skulde nu undersøge Kontrakten. Han havde konfereret med Chefen for Underofficersskolen, som intet havde at indvende, naar Militæret og Hjemmet ikke fik fælles Adgang til Bygningen. At Hjemmet skulde være midlertidigt, maatte vel betyde, at det skulde benyttes, til man fandt noget bedre. Det eneste, der nu manglede, var Erklæring fra Sundhedskommissionen, saa man maatte vel gøre Vedtagelsen afhængig af, at Kommissionen intet havde at indvende.

Udvalgets Indstilling af Gaars Dato vedtoges under Forudsætning af, at Sundhedskommissionen intet finder at erindre mod den paatænkte Anvendelse af Marketeribygningen.